

CARTEA SFÂNTULUI PAVEL APOSTOL CĂTRĂ FILIMON

Cuvânt înainte

avel, fiind prins la Roma, au scris această carte cătră Filimon, carele era bărbat de bun neam între coloseani și foarte bun credincios. Aceasta, împreună cu Cartea cea cătră coloseani, o au trimis prin Onisim, cel ce era slugă a lui Filimon, carele, luând niște lucruri de ale stăpânului său, au fugit la Roma, unde Pavel l-au întors la credința lui Hristos. Onisim acesta, în prinsoarea cea dintâiu a lui Pavel la Roma, de mare mângâiere și ajutoriu i-au fost, pentru aceea Pavel, întru această carte scurtă, dară plină de dragoste și de graiul dumnezeiesc, roagă pre Filimon ca să iarte pre Onisim și cu iubire de oameni să-l priimească, carea nu numai au făcut Filimon, ci și pre robul cel fugătoriu cu slobozenie l-au dăruit. Și acesta atâta sporiu au făcut în creștinătate, cât după Timoteiu s-au hirotonit episcop la Efes. Pre acesta, mucenicul Ignatie, în cartea sa cea cătră efeseani, cu mari laude îl laudă.

CAP 1

Lui Filimon, a căruia dragostea și credința laudă, îi trimite pre Onisim, sluga lui, îndărăpt, pentru care îl roagă să-l iarte și greșala lui o ia asupra sa, zicând că l-ar pofti și eși spre slujbă în propoveduirea Evangheliei.

- P**avel, legatul lui Iisus Hristos, și Timoteiu, fratele lui Filimon, iubitului și ajutorului nostru,
 - Și Apfiei ceii iubite și lui Arhip, ostașului nostru celui dimpreună și besearicii ceii din casa ta:
 - Dar, voao, și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos.
 - Mulțamesc Dumnezeului meu pururea, pentru tine pomenire făcând întru rugăciunile mele,
 - Auzind dragostea ta și credința carea ai cătră Domnul Iisus și cătră toți sfinții,
 - Ca împărtășirea credinții tale să fie lucrătoare întru cunoștința a tot binele ce easte întru voi în Iisus Hristos,
 - Că bucurie multă și mângâiere avem întru dragostea ta, că inimile sfinților s-au odihnit prin tine, frate.
 - Pentru aceea, multă îndrăzneală având întru Hristos a-ți porunci ție ceea ce trebuiaște.
 - Iară, pentru dragostea, mai vârtos te rog, fiind tu întru acest chip, cum sânt și eu, Pavel, bătrânul, iară acum și legatul lui Iisus Hristos,
 - Te rog pentru Onisim, fiiul meu, pre carele l-am născut întru legăturile mele,
 - Carele oarecând era ție netreabnic, iară acum și ție și mie de bună treabă, pre care l-am trimis înapoi la tine,
 - Iară tu pre el ca pre inima mea să-l priimești.
 - Pre carele vream să-l țiiu la mine, ca în locul tău să-mi slujască mie întru legăturile Evangheliei,
 - Iară fără' de voia ta nimica nu am voit a face, ca să nu fie ca din silă fapta ta cea bună, ci după voie.
 - Că poate fi, că pentru aceasta s-au despărțit până la o vreme, ca veacinic să-l priimeși pre dânsul,
 - De acum, nu ca pre o slugă, ci mai presus decât pre o slugă, ca pre un frate iubit, mai ales mie. Iară cu cât mai vârtos ție și după trup și în Domnul?
 - Deci, de mă ai pre mine părtaș, priimește-l pre dânsul ca pre mine,
 - Iară de Ț-au făcut ție strâmbătate întru ceva sau îți easte deatoriu, aceea mie să o socotești.
 - Eu, Pavel, am scris cu mâna mea,

eu voiu plăti, ca să nu zic ție că și tu singur îmi ești deatoriu.

20. Adevărat, frate, ca să te dobândesc eu întru Domnul, odihnește inima mea întru Domnul!

21. Nădăduindu-mă spre ascultarea ta, am scris ție, știind că și mai mult de ce zic vei face.

22. Și dimpreună să-mi gătești mie și gazdă, că am nădeajde că prin rugăciunile

voastre mă voiu dărui voao.

23. Închină-se ție Epafras, cel împreună cu mine rob întru Hristos Iisus,

24. Marco, Aristarh, Dimas și Luca, cei împreună cu mine lucrători.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu duhul vostru! Amin.

Cartea către Filimon este scrisă din Roma, prin sluga Onisim.

CARTEA SFÂNTULUI PAVEL APOSTOL CĂTRĂ EVREI

Cuvânt înainte

ceastă carte s-au scrisă către jidovii cei ce lăcuia în Ierusalim și în Palestina. Aceștia să era întors la credință, ci pentru că era foarte țiiitori a obiceiurilor Legii lui Moisi, nu le plăcea, căci neamurile în săborul de la Ierusalim s-au slobozit de la deatoriia a ținea obiceiurile Legii. Și, fiindcă era jefuiți de averile sale, să îndoia în credință, socotind că în Leagea lui Moisi vor avea ale sale și vor fi fără' de primejdie și fără' de năcaz vor viețui. Apostolul, cu milosteniile carele adunasă în Machidoniia, stâmpărasă mahnirea lor, dară, pentru cinstea carea da ei Legii lui Moisi și slobozirea neamurilor de la jugul ei, mult să năcăjia. Scris-au către ei Apostolul această carte, când au fost întâiu prins la Roma, evreiaște, carea, după aceea, cum să pare, lui Climent de la Alexandriia, de Sfântul Luca. Iară cum să pare altora, de Sfântul Climent Romanul s-au tălmăcit grecește. Grecii, mai toți, afară de puțini, carte canonicăscă o au cunoscut și la aceasta să veade a căuta Petru în a doao a sa carte, cap 3, unde zice: „Pavel, după întâlepciunea cea dată lui, au scris voao, adecă jidovilor. Numele său la începutul cărții nu-l pune, ca să nu abată pre jidovi de la cetirea ei, de vreme ce ei credea că Pavel urgisește obiceiurile Legii lui Moisi, dară la sfârșitul cărții destul să arată pre sine”.

Această carte besearica pururea ca o scrisoare adevărată a lui Pavel și carte canonicăscă o au ținut, precum din săborul de la Cartaghen și din canonul 59 al săborului de la Laodichiia să dovedeaște.

Cum că din Italiia este scrisă să adeverează din capul 13, 23, unde scrie: „Cunoașteți pre fratele nostru, Timoteiu, cu carele, de va veni mai curând, voiu vedea pre voi”, care lucru altuia nu să poate cuvini, fără numai lui Pavel. Pavel, întru această carte, vredniciia lui Iisus Hristos, Care este Dumnezeu și om din mărturisirea Sfintei Scripturi, o pune mai presus decât a tuturor prorocilor și a îngerilor, și-L arată că cu atâta întreace pre Moisi, cu cât fiul stăpânului întreace pre rob. Și cum că Hristos este Arhiereul cel Adevărat, de la Dumnezeu ales, după făgăduința și rânduiala lui Melhisedec, nu numai mai de demult, ci și mai de presus decât însuși arhiereul Aaron. Cortul, țeremoniile, Leagea Veache au fost numai umbră ale adevărului, iară numai Iisus Hristos adevărată jertvă au fost. Și aceasta, în partea cea dintâiu. Iară în a doao parte, cu pildele sfinților arată lipsa credinții și, mai pre urmă, îi mângăie și-i învață obiceiuri bune.